

Univerzita Karlova
Ústav germánských studií
Magisterské studium dánština

Oponentní posudek diplomové práce

KRISTÝNY TALAFANTOVÉ

Postmodernismus a magický realismus v Høegově *Představách o dvacátém století* (Forestillingen om det tyvende århundrede). Pokus o terminologické vymezení.

Diplomantka definuje na základě rozsáhlé sekundární literatury často používané, nicméně mnohdy těžko uchopitelné termíny postmodernismus a magický realismus, zachycuje jejich vývoj od prvního doloženého použití, posuny v jejich významu a především jejich vzájemný vztah. Závěry tohoto teoretického vstupu se poté snaží promítnout v praktické části do rozboru prvotiny současného dánského autora, pro niž bývají v recenzích i odborné literatuře uplatňovány oba tyto literární termíny.

Práce je dobře rozvržená a strukturovaná a napsaná solidním, kultivovaným jazykem. Bohužel se na ní projevil zřejmě nedostatek času, protože vstupní pasáže slibují mnohem důkladnější zpracování a hlubší analýzu, než jakou práce posléze prezentuje. V podstatě mám k předložené diplomové práci dvě připomínky. První se týká teoretické části postavené na citátech ze sekundární literatury. Zatímco zpočátku diplomantka cituje či parafrázuje různé zdroje velmi umně, srozumitelně a logicky, analyzované pojmy objasňuje a odkrývá podstatu literárněvědné diskuse, postupně zůstává jen u citací bez propojení a vlastního závěru (kapitola 4.1, str. 24). S některými závěry se dále v praktické části podrobněji nepracuje, naopak nespolehlivý vypravěč v teoretické části není ani hlouběji rozebrán, vlastně ani komentován, třebaže v praktickém rozboru logicky hraje důležitou roli. Není mu věnována pozornost ani v kapitole o postmodernismu, ani v kapitole shrnující styčné plochy mezi oběma studovanými směry, kde se uvádí pouze práce s nereálnem, metafikce, hravost ve zpracování i vážných témat a pluralita chápání světa. Nereálnu je v teoretickém vstupu oprávněně věnován značný prostor a je definováno pomocí citátů z několika zdrojů, ale v praktické části je potom tento pojem používán vágně a zaměňován za smyšlenku, manipulaci s fakty, fikci.

Analýza románu *Představy o dvacátém století* ve vztahu k pojmům postmodernismus a magický realismus je s teoretickou částí propojená jen volně, místy dokonce formou lakonického konstatování. (str. 62: „*postmodernismem je prochnut celý obsah románu, formální prvky zde však spíše nenalezneme*“, str. 63: „*v románu můžeme nalézt mnoho postmoderních znaků, román zpracovává a kritizuje mnohá témata*“.)

Druhá výtka spíše formálního rázu patří pravopisným chybám, jistě způsobeným časovou tísní, (str. 21 Nietzsche/Nietzsche), překlepy a chyby v interpunkci, nepřesné překlady, např. str. 24, *potvrzená statistika* místo „završené a tudíž statické [jevy]“, str. 34, citát 108 *nekonstruktivní* místo dekonstruktivní).

Přes výše uvedené připomínky práce splňuje nároky kladené na magisterskou práci a doporučuji ji k obhajobě s hodnocením velmi dobře s přihlédnutím k výsledku obhajoby.

Dotaz k obhajobě:

Str. 42: ...postmodernismus se soustředí na současnost, nikoliv na minulost... Vymezuje se kriticky vůči minulosti ... - Oproti konstatování na str. 44: Lidé mívají strach ze změny, ale přesto doufají v lepší zítřky. Ty by však ideálně měly vypadat jako minulost. Prosím o komentář.

V Praze 1. září 2016

Dagmar Hartlová

ÚGS, oddělení skandinavistiky